

“Maak mij, Heer, met uw wegen vertrouwd, leer mij uw paden te gaan.”

De hoofdpersoon in deze psalm heeft te maken met gevaren en bedreigingen. Hij zoekt naar een veilige plek. Wie kan hij om hulp vragen?

Hij richt zijn ogen op en roept de Heer aan, de God van Israël. Die heeft zijn volk nooit in de steek gelaten. Hij heeft zijn volk geleid op de lange reis door de woestijn naar het Beloofde Land.

Vaak willen we zelf de weg vinden en denken we onszelf wel te redden. Maar als er tegenslagen komen op onze weg gaan we op zoek naar hulp. In deze psalm worden we aangespoord om ons tot God te richten. Om zijn nabijheid en vriendschap te zoeken.

We krijgen de moed om de weg te gaan naar waar Hij ons wil hebben. We krijgen nieuwe moed om de weg van de liefde te gaan.

Chiara Lubich sprak over het leven als een heilige reis.

“De *heilige reis* is onze levensreis naar God. Waarom maken we van het enige leven dat we hebben niet een heilige reis, want het is de Heilige zelf die ons opwacht. Ook degenen die geen religieuze overtuiging hebben, kunnen van hun leven een meesterwerk maken door oprecht en integer te leven.

Maar wat te doen als het eens niet zo goed lukt, moeten we dan ontmoedigd raken door onze gebreken? Nee, op die momenten mogen we *opnieuw beginnen*. We mogen alles toevertrouwen aan de genade van God en meer op Hem vertrouwen dan op ons eigen kunnen.

Er is nog een geheim: samen verder gaan. Als we verenigd zijn in de liefde en elkaar nabij zijn, zal de Heilige in ons midden zijn. Hij zelf is onze ‘Weg’. Hij zal ons God’s wil duidelijker doen begrijpen en in ons het verlangen wekken om die uit te voeren. In eenheid met anderen zal alles gemakkelijker zijn en zullen we het geluk ervaren dat is beloofd aan wie deze ‘heilige reis’ ondernemen.”

COLOMBE (Ivoorkust)

DE WEG GAAN VAN DE LIEFDE

Met één van mijn vriendinnen liep ik over straat. Op een gegeven moment zien we een vrouw die veel te vervoeren had: een mand op haar hoofd, in haar beide handen een tas, en een kind op haar schouders.

Het leek mij dat het kind honger had en dat de moeder haar niet meer te drinken kon geven, omdat ze teveel te dragen had. Ik stelde voor haar even te helpen, ze was er blij mee.

Toen we weer verder gingen, vroeg mijn vriendin waarom ik haar had geholpen. Ze dacht ik dat ik de vrouw kende. Ik antwoordde dat ik haar niet kende, maar het voor Jezus heb gedaan.

